

PUBLISHED AT MANNING, 127, C. LUN, TWICE EACH MONTH.

Righteousness exalteth a Nation: but Sin is a Reproach to any People.

PRICE - TWO SHILLINGS A YEAR, PAYABLE IN ADVANCE.

பிசம். புத்தகம், சஞ்சிகை யிங். து. அரிசம் இல. ஆடி 13. 1934. வியாழக்கிழமை. - Thursday, July 13, 1934. [Vol. XIV. No. 13.]

TERMS OF THE PAPER.

A single copy 2 shillings a year. Mail subscribers, free of postage, 3 shillings a year. ... Advertisements inserted for 3 shillings a square less than a square 2 shillings.

[The Wisdom of Heathen Wise Men is Folly.]

பட்டணத்துப்பின்வாயிர், தாயுமானகவாயிர்கள் முதலானவர்களின் பட்டலில், ஞானமடங்கியிருக்கிறதென்றும், அவைகளினால் மோட்சம் புகலாமென்றும் விண்ணு எண்ணிக்கொண்டிருப்பவர்கள் இதின் பின்னாற் காட்டியிருக்கும் சில நியாயங்களைக் கொண்டு அவைகளில் யாதொரு நியாயமுமில்லையென்று தெரிவாய் வளங்கிக்கொள்ளலாம்.

எவையென்றால், முதலாவது, பூரிக்கத்தில் உண்டேபட்டு இக்காலப் பரியந்தம் ஈடைபெற்றவரும் பிற்பவ நூல்களையுட்கவக்கியாள்வர்களையும் உண்டுபண்ணிய சிபேருவகவகையினங்கள் சமஸ்திருத்த நூல்கள் உண்டுபண்ணிய நூல்களின் அவையடக்கம் யாதென்றும், அவைகளை உண்டுபண்ணிய நோக்கமென்றும், அவைகளின்பொருள் யாதென்றும், தாற்பரியம் மிகையென்றும் தோத்துக்காட்டிப் பின்பு அவை யவை வகுத்துப்பிடுத்து இலையுறையே கூறியிருக்கிறார்கள். இவையுறையே கூறியிருக்கிறார்கள். இவையுறையே கூறியிருக்கிறார்கள். இவையுறையே கூறியிருக்கிறார்கள்.

புலம்புகிறார்கள். இப்புவியில் சமஸ்திருக்கும், ஆம், சிறுபால்கருக்கும் விளங்கிய ஓர்நடபுறையான காரியமென்றி யாதொரு குறிக்கதென்றும் உலைய தல்லவென்று பூணாகம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

முன்னரவது, பட்டணத்துப்பின்வாயிர் முதலானவர்கள் தன்மையையும், ஈடைமையும் நோக்கித் தீர்வாட்டைக் குறிப்பிடாமல் இருந்தார்களென்றும், இவ்வகை சிறந்த ஆசையில் அவாக்கொண்டு நோக்கின் இச்சித்த யாவையும் குறைவின்றி அனுபவித்தார்களென்றும், அதிப்பட வன்றும் செய்க்கடாத விருந்தாப்பிபகாலத்தில் இப்பாட்டல்களையும் புலம்பினார்களென்றும் தவறாமல்பாய் விளங்குவது, இவை எவையென்றும் அறியாத செய்பதார்த்தங்களையும் மிகவிருப்பின் ஒருவகை கட்டிடமென்றாகப் பிடித்தபின்பு, ஏப்பம் ஏடுக்ககடகுட்டிபுடைய அருவகுத்துக்கொண்டு உவாந்திப்பெடுத்துப் பார்ப்போல் தங்கள் விருப்பக்கதிகமாக யாவையும் அனுபவித்ததொன்றும் தங்கள்மனவிளி ஒன்றுதான் செய்ய முடியாத அந்நிம தருணத்தால் இப்பிராபுசமும் அந்நிலங்கியவைகளும் விண்ணாயிப்பெற்றுக் கருத்தணிகிறார்கள். இப்படித் தன்னடையினையுள்ளவர்கள், விஷகப் புலம்பியவைகள் ஞானமென்றும், அதவே ஆற்றும் லாபமடையிப்பண்ணும் ஞானமென்றும் நம்புபவ மனத்திரையைய நம்ப ஆற்றிலங்கியுண்டுபூலபுடியும். அவல்லாமலும், எல்லாவற்றையும் பூணாகம் அறிந்து வேண்டியபுத்தியுடைய உண்டுபண்ணிய புலனத்தையும் அதிலடங்கிய சமசமயமையும் விண்ணாய்க்கையே மட்டுமன்றும் சொல்லத்தணிதல் மட்டும் கன் முயற்சிக்கொண்டிருந்து ஆகாயத்து பூப்பறித்தானென்று சொன்னதையுடைய தாயாயும் பூசுடியுடையிருப்பதன் அல்லாக்கில் ஞானமில்லையென்று கற்றவல்லோர் முட்டின்று அறிவார். இன்னும்வரும்.

[Dr. Layard's confirmations of Scripture.]

இலேயாட் துரையவர்கள் வேதாகமத்திற்குச் சொல்லியிருப்பவைகளை ஞாபித்துச் சில.

புத்திரத்துப்பெருந்த நிறவானிருந்த இலேயாட்டுரையின் சகோதரான இலேயாட்டாரையவர்கள் பாயாண்டியோன ரிண்டுபட்டணத்தில் சோதனை பாயாண்டிக் கிளர்வேத்துக்காட்டுணைவர்கள் யாவும் வேதாகமத்தோடு இசைந்திருப்பதை அநேக அறிந்திருந்தாலும் இன்னும் சந்தேகக்கொண்டவர்களே அவைகளுக்குச் சில காரியங்களாகச் சந்தேகம் செய்துக்காட்டுவது சகலருக்கும் உபயோகமாயிருந்திருக்கின்றும் புகழ்கிறோம். வேதாகம ரிண்டுத்தோடு அவைகள் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால் அநேக ரிணங்கியுள்ளார்கள் பூரவகாலம் மடமையுள்ளதென்று சொல்லிய இடமில்லை. ஆனால் ஆசிரியலே மனிதசக்தியார் இதையுறையாய் அதிச அறிவை அடைந்திருக்கும், யின்றுக அவர்கள் விக்கிரமாராதனைக்காரானதிற்றுப் படிப்படியாய் அதை இறந்த கிண்டியென்றும், ரிண்டுபட்டணம் கிறிஸ்துயற்க்க, து. வல்லுத்திருமுன்னே அதிசுக் கிறிஸ்துரினதாயிருந்ததும் கிறிஸ்துயற்க்க சம்பந்தமானிருந்திருக்கின்றும் பின்பு கிண்டியென்றும் சித்திவித்தையால் அதிசுக் கிண்டியென்றும் தென்று அவ்விடத்தில் ஆராய்ந்து கிண்டியென்றும் கிண்டியென்றும் தெரியவருகின்றது. இந்த வியப்பாயினங்களில் கிண்டியென்றும், அசிரியருடைய புராதன செய்க்கென்று சமமாயிருக்கின்றன. சகல சனங்களுடைய எண்ணத்திற்கும் மறுகுப்பிற்செய்திருப்பவர்கள் மனிதர் மெய்த்தெய்வ விழிப்பாட்டையுடையவர்களாயிருந்த அக்காலத்திற்குள்ளே விக்கிரமாராதனைப் தலைப்பட்டதென்று நம்ப அத்தாட்சியுண்டு. மெய்யான கட்டுவன இன்றென்றும் அறியும்படி அவர்கள் அனுசுவமற்றவர்களாக ஏற்படுத்திய முயற்சியால் அது இறங்கி அறிவிக்கும் வந்த அறிவேன்று ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது. ஆலேயாட் மனிதர்கள் மெய்த்தெய்வ அறிவை மறந்துகொண்ட உபயாங்களை ஏற்படுத்தி கட்டுவன தங்கள் மனதில் அமைத்துக்கொள்ள விரும்பாதேபாடுகள். தெய்வவெளிப்படுத்தியதான அவர்கள் வெட்டித்தீர்ந்த கல்லுகளில் வரைப்பட்டிருப்படியாய் பிற்காலங்களில் தோற்றமாய் யாவையும் அதிகமாய் அவைகள் வென்றுவிட்டது. என்னத்தினாலேயென்றும், தேவனுடைய கருத்திற்கு அவைகள் எண்ணம் இச்செய்த

ருத்தமையற்றும். விக்கிரமாராதனை தலைப்பட்டதில் பிற்போலிசம் மக்கிப்போனதென்றும் அந்நிகையுட்க கிண்டியென்றும். ஏனென்றும் அவர்கள் பாயாண அறிந்தும் அவ்வாய் பாயாணென்றும் புகழாமலும் தோத்திரசெய்யாமலும் இருந்ததற்கள் யோசனைகளினால் விண்ணானார்கள். பத்திரில்லாத அவர்களுடைய இருதயம் இரண்டடைந்தது.

ரிண்டுபட்டணத்தையும் அசிரிய ராச்சியத்தை யும்பற்றிய பூவத்தோடிக்சிகளான வேதத்தின் சரித்திரம் ரிண்டுபட்டணத்தில் இப்போது கிண்டியெடுத்தே கண்டவைகளுடைய சரியாயிருக்கின்றது. சலப்பிரயயத்திற்குப்பின் கோகுசுக்காலத்திற்குள்ளே அந்நிகையுட்க கட்டப்பட்டதென்று வேதத்தினால் விளங்குகின்றது. இன்னும் அதே வேதத்திற்குத் தேவையிலாபாதிக்கப்பட்டிருக்குந் தளபாட்டின் அதன்பின்னால் செய்யப்பட்டிருக்கும் வேலைகளினாலும், அதிலும் தேவையுட்க திருமுன்னே பாயாண்டியோன இடங்களிற் கட்டப்பட்டிருக்கும் மானிகைகளினாலும், வேறுசில சிதைவாத துறியென்றும் இந்த ரிண்டுபட்டணம் வேதத்திற்குச் சொல்லியபடி அதிச பூவத்தினையுடையதென்று காண்கின்றன. இந்த சகலத்தும்பற்றிய அந்நிகையுட்க சோதனைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கின்றவைகளைத் திட்டிப்படுத்தினார். நாகம் என்ற தீர்க்கத்திசு பின்பு பட்டணத்திலிருந்து திரவியங்கள் யாவும் கொண்பாட்டிடுமென்று முன்னறிவித்திருந்தார். இப்போது இலேயாட்டுரையவர்கள் அதைக் கிண்டிச் சோதனைப்பற்றி வந்தையில் அவ்விடத்திலே பாயாண்டியுட்க வெள்ளியாவது கோகுசென்றும் விண்ணாயும் அந்நிகையுட்க கணிக்கப்படுவதற்குமுன்னே முற்றும் கொண்பாட்டிடுமென்றபடி அதுவும் ஒருசாட்சி. சத்திராதிசு சீல பட்டணங்களுக்கிடையே நேரையுடையிருக்கின்ற சன்கொடுக்கும் அரண்ப்பான பட்டணங்களைச் சாட்டுத்திப்போடுவார்களென்று தீர்க்கத்திசு முன்னறிவித்திருந்தார். இந்த நடபடியை அந்நிகையுட்க வெள்ளியுட்க தெரிவிக்கின்றது. ஏனென்றும் அந்நிகையுட்க சீலபுத்திரசிலபுத்திர அக்கிண்டிக்கியென்றும் போய்ந்து. மற்றவைகளோ தப்பிவிட்டன. அறிந்துபோன மானிகைகளென்றும் வேதாகமத்திற்கு சொல்லியபடி சன்கொடு தனது இரணுவத்தினால் அந்நிகையுட்க துறியென்றும் அதை முற்றிக்கொண்டு வெற்றிகொண்டனென்று அவனுக்குப் புகழ்ச்சியாய் ஒரு கல்லில்வரையப்பட்டிருந்தது. எப்படியென்றும், தேவத்தால் இலேயாட் ஆசிரியலின் இராசாவுக்கு விளையாமல் கலவம்பண்ணினதில் இலேயாடின் அந்நிகையின் பதினானால் வந்துகிண்டியென்றும் பூதாலின் அரண்ப்பான பட்டணங்களுக்கிடையே நேரையுட்க முற்றிக்கொண்டபோட்டு, கா. தளவெள்ளியெயும், நய. தளவெள்ளியெயும் வளையுட்க நேரையுட்க இலேயாடின் இடத்திலிருந்து கொண்போடுவதென்று சொல்லியிருக்கின்றது. இவைகளைச் சன்கொடுப்பின் மானிகையால் வரையப்பட்டிருக்கும் சரித்திரங்களுடன் ஒத்துப்பாப்பிசுக்காக. எப்படியென்றும், பூதாலின் இராசாவுகிய இலேயாட் எனது கட்டணக்கமையானதில் அவனுடைய அரண்ப்பான பட்டணங்களின் மூற்றத்தையையும் அநேக சீமங்களையும் பிடித்து அவைகளைக் கொண்பாடித் தலைப்பட்டனமாய் எஞ்சலெமை மாதிரியும் அவனுக்கியியசவைத்தென்றும், ஏனென்றும் இலேயாட் இன்னும் எனக்குச் சீமப்பிரயயமென்றும் மான் எஞ்சலெமைக்குத் துறியென்றும் யாவையும் பிடித்து அவர்களுடன் என்னென்று தாஸ்து வெள்ளியும், முப்பதுதால்க் துறியென்றும் கூடக்கொண்டுபோனதென்றும் எழுதிவிருந்தது. இது வேதாகமத்திற்குச் சொல்லியவைகளுடன், அந் தளவெள்ளியின் எண்ணில் வித்தியாசப்படுவதென்று மற்றையாருள் சரியும் இசைந்திருக்கின்றது. இதில் ஒன்று இலேயாடின் இடங்கொடுக்கப்பட்டதென்றும் மற்றது அவன் தானாகக்கொண்பாடின தோகையென்றும் கிணக்க வேண்டியது.

சன்கொடுப்பின் பிண்டிரு மானிகையால் பூதகையே பட்டணமாகப் வரலும் நகரி முற்றிக்கொண்டபட்டணமாகப் பிடித்துக் கிண்டியென்றும் பிடிபுகுக்கின்றது. அதில் இராசா சீலாசனக்கிண்டியென்றும் மாதிரியும் அவருடைய தலைக்கு

மேலாகப் பின்னூற் சொல்லியிருக்கிற விதமாகப் வேட்டியிருந்தது. எப்படியெனில் சனகோர்ப், மகத்தவமாள இராசா, அகிரிய தேசத்தின் இராசர், வாக்ஸீப் பட்டணத்தின் முன்முகச் சிங்கசானத்தின் மேல், ஹீற்றிருக்கிறார். அதைச் சங்காரப் பண்ணிப் போட்டுமே ஈடா நான் உத்தரவு கொடுக்கிறேனென்பதே. வேதவாக்கியத்தில் வாக்ஸீப் பட்டணத்தின் அழிவைப்பற்றி அவன் மிகவும் பிரயாசத்தடன் அதைப் பிடித்துக்கொண்டானென்று தள்ளுகின்றது. அதிதேற்றான அல்லவாகத் தன்னை மேன்மைபாராட்டினானென்று அதில் கொத்தியிருக்கும் எழுத்துக்களே காட்டிக்கொடுக்கின்றது. இதிலே காணப்படுகிற வேட்டு ஏற்றமை என்னவா துல்ல வேதவாக்கியத்தில் சொல்லியபடி அவனுக்குவந்த வலோற்றகாரமாள மணத்தினால் கணையாக வேட்டியிருந்து சித்திரத்தில் துழப்புகளுக்குச் சூதியியான அடையாளங்களுங்களைப் பிடிக்கின்றது.

பாபிலோன் நகரத்தின் அழிவுக்குள்ளே மெஸே சொல்லியபடி கல்விற்ப சித்திரத்தை வரையப்பட்டுள்ளதற்க்கக் காணவில்லை. ஆனாலோ அந்தப் பட்டணம் முழுவதும் செங்கல்வாற் கட்டப்பட்டிருந்தது. அதிலே எழுத்துக்கள் வரையப்பட்டிருக்கின்றது. அதிலே செங்கல்வாற் கட்டியிருந்த ஒரு பெரிய மயமானிகையில் செங்கல்வாற் எழுத்தின்மேல் எழுத்தாக நேபுகாத்நேசர் என்பதைத் துறக்கும் அட்சரங்களை திருப்பத் திறம்ப எழுதியிருக்கிறது. நேபுகாத்நேசரின் தோற்றமாள அடையாளம் அதுமுள்ளையே பெருமை, அப்படிக்கொத்தவைகளே அதிலே மூடிப்பட்டிருந்தது. அதுமாதெனில், என்னுடைய மகத்தவகண்சித்திரமும், எனது தந்தையத்தின் வல்லமையினாலும், இந்தப் பெரிய பாபிலோன் நகரத்தைக் கட்டிவிடத்தேன் எல்லா என்பதே. இப்போ இடிந்து பாறாய்க்கிடைக்கின்ற செங்கல் ஒப்போவாற்றியேயும் இதற்குப் பெருமையேதேசுசு எதிவொழியாகத் தோன்றிக்கப்படுகிறது. இவ்வண்ணமே அநேக நூற்றாண்டுகளுக்குமுன்னே தேவாலியால் எழுதப்பட்ட வேதம் இதற்குமுன் அநேக நூற்றாண்டுகளுக்குமுன் இடிந்து தகர்ந்து பாறாய்ப்போன பட்டணங்களுக்குள்ளிருந்து எடுக்கப்பட்ட பொருக்களினால் அத்தாட்சிப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது. இதிலுள்ள தேவன் மனிதகுத்துக் கெடுக்கிறாரென்று நாம் எல்லாரும் அறிந்துகொள்வோமாக.

Permanent Peace.—ரித்தியமேளவளம்.—அங்கலட்சணம், காட்சியலங்காரம், நடைநடாக்கீசம், நிறமேன்மை, முகவச்சீகரம், முகத்தாராளம், முதலிய தேசவட்சணங்கள் நிலப்பெருமையால், அன்னாறுல் போய், காஸம், வறுமை முதலியன இவற்றை எப்போவேலும் மங்கப்பண்ணாமல் விடவேதேயில்லை. ஆனாலோ மனச்சக்தம், இறையதாய்மை, நற்பபுக்கம், தீவ்லியவசனம், முதலியவைகளே நிலப்பெருமையை ஆசிக்கக்கூடியதுமான பொக்கிஷம். நனது பஞ்சப்பலன்சென்றுக்குத் தோன்றத் தக்கவைகள் சுருப்பென்று குரூப்பெனும் அதற்குத்தக்கவைகள் அவைகள் அனுபவிக்கப்படுகின்றது. அன்னைத்திட்டுள்ளும் மனுஷன் பவேண்டியனும் அறிவில் மட்டுள்ளவனும் அஞ்ஞானம் கிறாந்தவையாயிருக்கின்றன. கிடையோசருவதானமுண்டையாய் அஞ்ஞானம் கிறாந்த மனிதர்களுக்கு மெய்ஞ்ஞானத்தைத் துறவின்றிக் கொடுக்கக்கூடிய பரிபூரணநுமாயிருக்கிறது.

உதயதாரகை.

தமிழரசு (ஸா), ஆடி மீ. 10. வ.

Australia.—ஆஸ்திரேலியா என்ற தீவு உலகத்திலுள்ள தீவுகளைவிடவும் பெரியிருக்கின்றது. பிரதானமாக அல்லலத்திற் பொரிசுகளும் அதிகமாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட காரணத்தினால் இன்றைக்குச் சிலவாழ்க்கைக்குள்ளே அநேகம் இங்கிலாந்து மற்றுமும் பிறநூற்செனங்களும் அல்லலத்திக்குப்பெரியாக்கியிருக்கிறார். கொழும்பு முதலிய இடங்களிலிருந்துத் சிறிதளம் அல்லலம்பேயிருக்கிறார்கள் மத்தியில் என்ற புலகக்கப்பல் ஏற்குறைய, உள். நான்குக்குள்ளே ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து காலிக்குவந்தது. அதின்வழியும் அரியவந்த புதினசங்கதியின்னவையெனில்:

முன்போல இன்னும் ஆஸ்திரேலியாக்கண்டத்திற் பொரிசாங்கும் அதிகமாகக் காணப்படுகிறதுமன்றி வெகு பரப்புகொண்ட நிலங்களைத் திருத்திப்பயிரிட்டிப் பொரிசுண்டுசெய்தவருநிதினால், அப்படிச்செய்வது அத்தீவு செழித்து விடுதலியாகின்றதற்கு

சுதந்தமான சீர்திருத்தம் அல்லலத்திலுண்டபேடுசிறந்ததும் இடமாயிருக்கதென்பதற்கான அடையாளமாயிருக்கின்றது. இந்தக் கண்டத்தைச்சேர்ந்த மேய்லேனென்ற இடத்தில் பண்டிதபரந்தங்க்களின் விலை மெத்தக்கடுமையாயிருக்கின்றன. மட்டவறுரைச் சிறுத்தவொருவன் பத்துப்பென்சாக விலைப்படுகிறது. குதிசெளளின் விலை அறுபதுபவுண்டெடாடங்கி எண்பதுபவுண் மட்டுக்கும் ஏறிவிட்டதுமல்லாமல் சிறிது குதிரை இருநூறுபவுளைவுக்குப் பெய்விட்டது. கோழி ஒரு சோடு பதினாறு சிலிங்குதோடங்கி ஒரு பவுண் முடியவும், முட்டை ஒன்று ஏட்டுப்பெனிக முடியவும் விலைப்படுகிறது. னாசியர் ஒருவேளை தங்குகோடு பூத்தம்பண்ணை வரலார்களென்று பங்கு போவைப்பற்றியே எடுத்துப் பேச்சானதினால் தங்கள் கோட்டை கொத்தனைகளைத் திருத்தி அரண்பாக்கியிருக்கிறார். சீர்மை யால் வருகிற இரும்பிலும் ரியுசெனதேவலின்என்ற இடத்திலுள்ள இரும்பு வேலைக்கு மெத்தத் திரமாயிருக்கிறதாகக் காணப்படுகிறது. கலாவல்லியாயிருந்த ஆடன் என்ற இங்கிலாந்தாருருவார் மட்டுக்குத் தியூசிக் குடித்துவந்ததினாலே காலஞ்சென்று போய்விட்டார். இந்தக் கோடுகோடு ஆஸ்திரேலியாக்கண்டத்திலெங்கும் பரம்பலிருக்கிறது.

இந்தப் புதின சங்கதிகளைக்கொண்டுவந்த மட்டிருசு என்ற புலகக்கப்பலில், அறுபதினாயிரக்காக்கிகளும், நூற்றுமூப்பதினாயிரம் புதினத்தாட்களும் வந்ததாகக் காணப்படுகிறது யாதொருவன் சுற்றுப்பொறுத்தானின்று ஒரு புலகக்கப்பல்மாதிரி கோண்டுவந்த இவ்வளவு காக்கித்தங்கள் புதினத்தாட்களுள் மெய்வளவென்று சிறித்தப்பார்ப்பானாகில், புலகக்கப்பலினாலுண்டாயும் நயமும் அதின்மேல் தாரமாயிருக்கிற தேசங்களை ஒன்றோடுமேயும் கீட்டுமானமாய்க் கொண்டுவருகிற தன்மையும் அவன் மனத்திலே அழித்தாய்ப்படுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

மேலும் இந்தக் கப்பல்மூலமாய்க் சித்திரமாதம் பதினாறுநூற்றாண்டுகொண்ட சங்கதிகளைச் சாந்துவஞ்சக்கீழ்க்களிலிருந்து வந்தன. இந்தியர்களிலே சின்னமுத்து, வைகிரி முதலிய வியாதிகளினால் நாலுபத்துத்தக்களினோ ஏழாயிரத்துச் சேர்த்துச் சந்தேகம் அழித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தியில் இராசாவானவர் அல்லலத்திற் காசடிக்கிற ஒரு முத்திரைசாலைவையையும், பணம் நம்பிக்கைக்குவைத்துக்கொடுக்கும் ஒரு விவாயாசகத்தையையும் ஸீதாபிக்க எண்ணியிருக்கிறார்.

Foreign News.—ஐரிசியாக்கும் துறுக்கியிருக்கும் நடவடி வரும் யுத்தநெருப்பற்றிச் சீர்மையிலிருந்து இக்காலையிலும் வந்த புதினசங்கதியாவது: பரிசுட்டவைகாசியமாதம் பதினொன்பதில்தியாய்வில் இங்கிலாந்த்காரருடைய முன்று புலகக்கப்பல் ஒடிசா என்ற இடத்துகப்பல் நின்ற கள்ளக்கப்பல்களின் சேருக்தவரவைப் பார்த்துக்கொண்டு திரிந்தது. அவர்களில் ஏதெக்கொண்டும் கப்பல் அந்த இடத்துக்குத் தெற்குடைய இங்கிலாந்தைடையூர்த்தக்கப்பல் முற்பெரியில் அகப்பட்டிருக்கிறபொறையில்தொறுந்து மோசத்துக்கேதவையிருந்தபொழுது மற்ற இருபெரும்பல்களும் இவ்விதமான மோசத்துக்குள்ளாகாமல் தடுத்துப்பாட்டுப் பிரிக்கவேண்டி தீர்ந்தார்கள். அப்பொழுது அல்லலத்திலே நின்ற யூசியருடைய படைகொண்டுகளில் ஒருபகுதியார் வந்து அக்கப்பலாடுட்டிநின்ற அந்தக் கப்பலையும் முற்றும் அழித்து அதிலே கப்பல் வேலையாட்களையும் சிறந்து இருநூறுசனத்தையும் பிடித்து மரியாதைக் கிட்டுப்பேசையுங்க் கொன்றுபோட்டுப் பெய்விட்டார்கள். அதுபற்றிக், இங்கிலாந்த்காரரொவ்வாறும், அவர்களைக்கொண்டவிலே ஐரிசியர் கட்டியிருந்த ஒரு கோட்டுடையையும் பிடித்து ஆயிரத்துநூறு சனங்களையும் மரியாதைக்கிட்டுகொண்டார்கள். அதுமல்லாமல், அறுக்கியும் ஐரிசியரும் நின்ற யுத்தம் பண்ணினவேளையில் துறுக்கியும் நின்றபுரப் பிங்கடடூனர்கள் ஐரிசியர் எல்லாருந்லவந்து துறுக்கியுடைய கோட்டுடையகத்தினோ இருந்தபொழுது துறுக்கியர் வேடிமருந்திலே நெடுப்புவைத்து ஐரிசியர், அது, பேசரைக் கொன்றுபோட்டார்கள். மேலும், வைகாசிமாதம் இருபத்துஐந்துநூற்றாண்டுக்குச் சாசியார்கடே பதினாயிரத்து செனங்கொண்ட ஒரு எயித்துச்செனையமுற்றும் மடங்கடித்துக் கலாத்தித் தரத்திலிட்டார்கள்.

ஐரிசியருக்கொருகூடிய நீக்கவாராசென்பவர் இரண்டுக்குற்றான தன்புள்ளவராயிருக்கிறார்.

The Pope.—பாபிலோன்மார் மகோதரமாய் மெத்த வியாதிப்பட்டவராயிருக்கிறார். குடிசனத்துக்கடுத்த யாதொரு பணிலே உட்கொண்டென்குதல் செய்கிறதற்குச் சற்றுமேல் பலனிலாதவராயிருக்கிறார்.

Real Orange.—சரியான தேன்செருடைமரம் தலங்கையில்லைவென்றும் தேன்செருடைமரமென்று சனங்களேண்ணுகிற அந்த மரம் ஒருவேளையான எலும்பிச்சமரமென்றும் தரப்பெய்தினர்கள் சொல்லுகிறார்கள். சரியான இந்தத் தேன்செருடைமரங்கின்ற சிறிதுகண்ணுகள் கச்சேரித் தோட்டத்திலே விலைப்படுகிறதற்குப் பிரசித்தப்பண்ணப்பட்டிருக்கின்றது. அதின் விலை கச்செருடையுக்கு, உல்லின், அரசாட்சியாருடைய புதினப்பத்திரிகையில்காண்கிறபடி, இந்தக்கச்செருடெல்லாற்றுங்க்களிடத்துக் சிட்டுமாளமாயிருக்கிற போதான என்ற இடத்தில், சீ. சிலிருக விலைப்படுகிறதற்குப் பிரசித்தப்பண்ணப்பட்டிருக்கின்றது. இதெக்கச்செருடைமரம் இவ்வகையிலுள்ளதேயும் தோடையுள்ள எல்லாவற்றும் மிகவுகிற திறமும் உயர்ந்ததாயிருப்பினால் அவைகளுக்கு இரண்ட்சீவின் விலைகொடுத்தவர்கள் சிலுவாராக்கள் தங்கள் தோட்டத்தில் வைத்து உண்டாக்குவார்களென்று நம்புகின்றார்கள்.

Fatal Accident.—கொழும்புற் செட்டிலுத்தியேயுள்ள ஒரு சிறந்தவாலப்பி போனமாதம் ஒத்தநாள் சனிச்சிழைமகாலமேபோய் முழுக்கிட்டுகொண்ட, முழுக்கி தண்ணீர்நினைத்துக் கொடுத்தகொழும்குக்குக் காடுசெடுத்துக்கொடுக்கையில், முன்னே தறித்துப் பாதிடட்டில் விட்டுருந்த ஒரு தேன்மரம் அவனுடைய தலையில் விழ்ந்து அவனை நசுக்கப்போட்டது. உடனே டாக்டர் தர் எல்லியற்றுத்துறையையென்று பார்ப்பித்தபொழுது அத்து ஒன்றென்று யாதொரு உதவியும் செய்யக்கூடாதென்று வைவிட்டுவிட்டார். சொஞ்சுவேலையாலே வாயிலுயிர்த்தபோதான். முழுசுலாந்தக் கலக்காரானுக்கும் அந்நேரமே பட்டி அவனும் ஆகப்பெற்றியும் போடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தநேரத்து அரவாசியிலே தறித்துவிட்டவர்களான இதுதொன்றுமே ஆக்கிணைப்பட்டுவெண்டையர்களாயிருக்கிறார்கள்.

America.—அமெரிக்காக்கண்டத்தைச் சேர்ந்த பற்பலமாகானைக்களிலே எரிமையையும் பயித்தியும் மாயிருக்கின்ற சனங்களின் எண்ணிக்கை ஒரு கோடி ஏக்கர்கொண்டதான கோவான்மேந்திக்குறித்தான காண்பெய்க்கவன் என்சொல்லையாகக்கொடுக்கிறது. சங்கத்திலே தீர்மானமாயிற்று. அமெரிக்கருடைய இராசுவலகக்கப்பலின்போல் அவர்களும் ஒரு பொறையிருக்கமுண்டான பிரிவினை விவர அறிக்கப்படுகிறதாயிருக்கிறது. சீபா என்ற இடத்தைக் காந்தக்கொள்ளும்படி இராசாவிய ஆயத்தமாக விரம்பிச்சிக்கொள்ளுகிறதிலே இருபத்தியாருக்குச் சீக்கிம் ஒருசின்ன யுத்தம் உண்டேயுடைய போலே தோற்றுது.

Appointments.—யாழ்ப்பாணத்து ரோத்திரையிலே உத்தியோகமாயிருந்து கம்பல்துறையொருபவர் புத்தநாத்துக்கு மஸ்திரித்து ந்தவானாக நியமிக்கப்பட்டார். இவ்விடத்திற்குப் பெரிசு மஸ்திரித்துவாயிருக்கிற போல்துறையென்பவார் மந்திரிக்கு டிஸ்திரித்து ந்தவானாகப்பெரிசுடுதென்றும், அவரிடத்திற்குச் சீயும் என்ற ஒருவர் வருகிறதற்குக் கேள்விப்படுகிறது. இவ்விடத்து உத்தியோகத்தெலிடே அவர்சொழித்து துக்கமாயிருந்தாலும், இதிலும் அவர் கையிட்டுக்கொள்ளும் புது உத்தியோகத்தில் அவர் சண்டிக்களுக்குப் பிரயோசனமுள்ளவாயிருப்பாரென்று நம்புகிறோம்.

The Czar.—ஐரிசிய தேசத்தரசுகூடிய நீக்கவாலசென்பவர் நானாளுக்கு இருபத்துநான்கு மணித்தியாலத்திற் பதினாந்து மணித்தியாலமளவுக்கு வேலையொப்பரிக்கிற பறுக்கமுள்ளவாயிருந்தாலும் இப்பொழுது யுத்தக்கொடக்கினதின் பிற்பாடு அவர் ஆறுமணித்தியாலத்துக்க்கென்குதல் நித்தியவாயின்பாணத்திரிதாயில்லை. ஒருமணித்தியாலத்துக்காதல் சகத்தத்துப் பொழுது போக்குறையில்லை. இருண்டையசடம் இரும்புக்குச் சாமரமாயிருந்தாலும் இவர் இவ்வளவு வேலையையும் கவலையையும் பொறுக்கின்ற மெத்த அதிசயமென்று சனங்கள் நினைக்கிறார்கள்.

Cholera.—யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த சிறிதுபகுதிகளில் வைகிரி வியாத் அதிகப்பட்டுக்கின்றமன்றிப் பேதலியாதி மறுபடியும் தோடங்கிலிட்டது. மன்றித்தோடங்கி கண்டியுக்குப் பேதலியாதி அதிகமாய்ப் பரம்புகிறது. மன்றித்து அகெண்டியும் இறந்தபொருட்கொன்றும் கேள்விப்படுகிறோம். கொழும்பிலும் ஐதின் சுற்றுப்புறங்களிலும் காய்ச்சல்வியாதி உண்டாகிறது. மின்சாத்தும்பிக்குத் தண்ணீர்நீக்கிமேல், யோசிறந்த இடத்துக்கும் கண்டிக்குடையதா, ம. மயில் நீண்டகொண்ட ஒருமறு இங்கட்களில் இங்கிலாந்திற்குச் செய்யப்பட்டது.

MORNING STAR.

Jaffna, Thursday, July 13, 1854.

AUSTRALIA.—In the *Observer* we find a long summary of recent Australian news, some of it, of as late a date as June 1st. The field of gold continues good, and large tracts of land are being brought under cultivation. This latter fact is a very hopeful indication as it regards the real prosperity and true civilization of this mighty island continent. At Melbourne prices were very high. Beef 10d. per lb.; horses from £60 to 80 and even as high as £200. Fowls were from 16s. to 20s. per pair, and eggs were 8s. a dozen or 8d. single!

A very prominent topic of general interest in the colonies was the war, and fears were entertained lest the Russians should attack them. The presence of Russian spies was suspected. Some places were being fortified. New South Wales iron is proved to be superior to English. Coal has been found on the Brisbane River. A Mr. Arden, a gentleman of high literary attainments, has died by liquor drinking—the great vice of Australia. The *Observer* thinks that the steamer "Madras," which brought the news, had at least 60,000 letters and 130,000 newspapers on board! If one will stop a moment and think of the greatness of these figures, as connected with one single steamer, he will obtain an impressive idea of the value of steam communication, and of the manner in which the most distant portions of the earth are now brought so largely and extensively into contact with each other.

By the same steamer news comes from the Sandwich Islands to April 13th. It appears that the decrease of population at the islands in four years has been 7510. This is attributed to the prevalence of the measles and the small pox. It is proposed to establish in these islands so recently sunk in heathenism, a national mint, a savings bank, &c. An extract is given from the king's speech, of which the *Sydney Empire* says that it "would do no discredit to the best and wisest king that ever reigned." In this sentiment the *Observer* fully concurs, and being thus recommended we give it place, that our readers may see the sentiments of a native king in a sister isle of the sea:

"From the several recommendations of My Kahina Pui, chief justice, ministers, and secretary of war, in which they join collectively, you will gather what the policy of my administration is. In every nation the true elements of political strength are numbers, wealth, and industry. It is my wish that these elements should be developed, and that the representatives of my people should secure their allegiance to me, and their consentment, under that allegiance, by a careful and constant regard to every thing that can promote their physical and moral prosperity; and that my administration, acting in accordance with the 14th article of the constitution, should hold to their highest rule, the public good, which everywhere is best promoted by equal justice to all parties—the protection of life and property, and personal liberty—the suppression of civil disorders and the removal of the causes which create and foment them—filling all offices impartially, with the best men for each—keeping the number of employes and their salaries on the lowest scale compatible with the due performance of their duties—a universal system of accountability, and the strict exclusion of all partiality, favor, or selfish interest in the sale of public lands, or other government property—performance of works of public improvement—purchase of supplies for government use, and in every thing else in which value is best determined by a fair and open competition."

GOVT. INSTITUTION.—We learn from the *Observer* that the annual public examination of this institution occurred on Thursday, the 29th ult. The Governor of Ceylon, Rev. W. Knibb, Secretary of the Church Missionary Society, and other distinguished individuals were present. We do not see any mention of the whole number of students in the institution, but six have left behind them to become school masters, and six received the examination, Governor Anderson, distributed prizes to the most meritorious of the pupils. The following good sentiment we extract from the report, no melody: "This is an educational institution. We deny that human beings can be rightly educated without the Bible. But we believe that just because Education here given is Christian, therefore it ought to be as wide, as comprehensive, as incorporating to the faculties and communicating as much of useful knowledge as under the circumstances in which we are placed human efforts can make it."

THE REAL ORANGE.—We beg to call the attention of our readers to the advertisement, in another column, of "Plants of the Real Orange," for sale at the Kuthery Garden. Botanists state that there are no real oranges in Ceylon. The orange in the island is a species of "sweet lime." The common orange is only a species of "sweet lime." Those now advertised are generally introduced in the province. It is to be seen that they are offered at a price less than one-half of that charged at the Government Garden at Peradenia.

THE WAR.—A day of humiliation and prayer, in view of the war, was observed in England on the 26th of April. The Governor General of India, in imitation of this example, has appointed next Sabbath, the 16th inst., to be observed in India in like manner. He has also requested the Lord Bishop to compose a form of prayer suitable for the occasion.

DR. LAYARD'S CONFIRMATIONS OF SCRIPTURE.

After all the attention, which has been given to Layard's discoveries among the ruins of Nineveh, we doubt whether the public mind in general is fully aware of the nature and extent of the confirmation which they bring to the truth of Scripture history. It may be useful here to set out, in the briefest form, a specimen of some of the general results of these discoveries.

They show, in conformity with the tenor of Scripture, that the earliest ages were not, as many think, barbarous and dark; but that the race of men, originally created from a divine source, and at a high degree of general knowledge, which they gradually lost through their defection to idolatry. It has been demonstrated by these excavations, not only that a high state of the arts existed in Nineveh a thousand years before Christ; but also, that in the earliest ages of humanity, dating but a few centuries from the flood, their sculptures were the best. In this remarkable result, the Egyptian and Assyrian antiquaries agree with these records, that idolatry was introduced when men had a better knowledge of the true God than afterwards prevailed; that it did not grow up as a religion of nature, by the ineffectual attempts of men to find the true God. But it was introduced as a religion of man, to oblige men to like to retain God in their knowledge. This is shown in the fact, that the earliest representations of God found in these sculptures are the best, and immeasurably exceed every thing of the kind existing in after ages; especially in their approach to the true idea of God. So that idolatry came in, not for want of light, but by an abuse of light. Men, knowing God, and yet unwilling to glorify him as God, became, in their imaginations, and their imaginations were their idols.

The Scripture accounts of the great antiquity of Nineveh and the Assyrian Empire agree with these records, dug out of the ruins of Nineveh. The Scriptures date the building of the city not long after the flood; and by the fact that the same marble materials have been used in succeeding centuries, and that ancient buildings have been placed on the ruins of these still more modern, and other unmistakable indications, the same conclusion is made clear, that the city had all the antiquity which the Scriptures ascribe to it.

These monuments also bear upon them the records of the fulfillment of prophecy. Nahum prophesied that the city would be plundered of all its treasures so that none would be left. Layard has found, in all his excavations, no rolling in of gold or silver; as he has found, in the ruins of the city, the prophet foretold that the invaders would obtain easy access to some portions of the city; and that, wherever the inhabitants should resort to the strong holds, these would be burnt. Now the ruins show just this result; that some parts of the city were destroyed by fire, and others escaped.

But a more striking confirmation is found in the fact, that the military career of Sennacherib, with just such a series of conquests, and just such boasting of them, as the Scriptures ascribe to him. For instance, the Bible tells us that Hezekiah rebelled against the king of Assyria; that he fortified the city of Jerusalem; that Sennacherib came the fourteenth year of Hezekiah's reign, and took from Hezekiah all the fenced cities of Judah, and took from Hezekiah his three hundred talents of silver and thirty of gold. Now compare this with the historical inscription on Sennacherib's palace; "Because Hezekiah, king of Judah, did not submit to my yoke, I took and plundered forty-six of his strong fenced cities and innumerable smaller towns. Hezekiah left his Jerusalem his capital city; and because Hezekiah still refused to pay homage, he sent and carried off the whole population which dwelt around Jerusalem, with thirty talents of gold and eight hundred talents of silver. This agrees with the Bible account, except in respect to the quantity of silver." As to this, the one account may describe what was delivered by Hezekiah, and the other the whole product of his plunder.

One chamber of Sennacherib's palace presents, in sculptures and inscriptions, the image of the Jewish city Laish. The city was captured in the siege of the Jewish city of Laish. In the Scriptures, the destruction of the city of Laish is represented to have been a work of difficult work; and, of course, it was a victory on which he would most plume himself, as these sculptures show that he did.

Another coincidence appears in this, that in the historical sculptures there are marks of a sudden and final interruption of the work, such as would naturally follow from the violent death of the king as described in the Bible.

In the ruins of Babylon there is a sculptured marble. The city was captured by the king. Yet the bricks often have the name of the king stamped upon them. In one instance a huge palace is formed of bricks thus stamped; and the same characters repeated, upon one and another; and these characters exhibit the name of "NEBUCHADREZZAR." The prominence of this name, by the way, is very remarkable. It is characteristic of Nebuchadnezzar was his pride; and he is revealed in that speech, "I have built this city, and have made my name by it, by the might of my power, and for the honor of my majesty." Now these ruins of the palace, in every brick of them, give just the echo of that boasted speech. Thus, after so many centuries, God has brought forth, from the ruins of these cities, voices in response to what the inspired penmen had recorded so many centuries before.

See Nahum 2, 9, 10; + Nahum 3, 13-15.

PERMANENT BEAUTY.—Permanent beauty is not that which consists in symmetry of form, dignity of mien, gracefulness of motion, loveliness of color, regularity of features, goodness of complexion, or cheerfulness of countenance; but it is that which is permanent, and which endures, and which is not affected by age and disease, to which all are liable, and from which none are exempt, will sooner or later destroy all these. That abiding permanent beauty, which arises from the purity of the soul, by the rectitude of the heart, and agreeableness of the manners, and chasteness of the conversation. If the outward form be handsome, it appears to greater advantage; and if it be not so, it is easily discerned, and as justly appreciated. That therefore, which in the sight of God is of great price, ought to be so in the judgment of men.

Haste makes waste, and waste brings want, and want brings woe.

Correspondence of the Morning Star.

To the Editor of the Morning Star.

DEAR SIR:—If the following remarks, by way of reply to the queries of Alpha in your last No. be deemed worthy of a corner in your periodical, they are at your service.

I. It is a fact and one beyond the possibility of contradiction, that there are those who sit at meat with posts of the church, American as well as Episcopal and Wesleyan; who maintain the "demon of caste." And whether they would openly refuse to "sit down to eat with a brother who is not of their caste, or to dine with an European missionary should he have a low caste cook?" is a matter to be decided—a fact to be discovered. And this I presume may be easily effected by a general visit to the mission stations, high as well as low, in the several towns in the country, for dinner at the expense of the mission. It is then only that you (who are not aware that there are any such people) will be able to find out the truth of that *rumor* but just expression that your converts are but rice Christians.

II. Most decidedly not. It cannot be consistent with the doctrines or discipline of the Christian religion or with the example of *him* who did not scruple to "sit at meat with publican sinners;" thereby breaking the "wall of partition" between them and the proud pharisee. And as long as there exists a want of endeavor on the part of Christians to imitate their master, they can be no Christians. Well may it then be said of the converts of our days, that they are Christians only in name, and as such not worthy the title of a Christian.

III. Yes, and it is highly desirable that the churches in the north of Ceylon should imitate their sisters on the continent, whereas *here* we have not the least intimation of the interference of the church with the demon in the bosom of their converts.

IV. Certainly so. And as long as the church is mute on this subject, it would be but a *vain* *without* aid on the part of the laity to effect any thing of great moment in this respect. We therefore in conclusion beg to lay before your clerical readers the importance of the subject, and invite their attention to it.

Yours truly, GAMMA.

Jaffna, June 9, 1854.

NOTE.—Since writing the above we have had the good fortune of having another article from Alpha and a reply by Beta on the same subject. Alpha is a willing and ready man, and I am induced to beg insertion of the following further remarks. While I fully concur in the opinion expressed by Alpha as to the fact of the existence of "caste distinctions" among members of churches in Ceylon, I cannot at all agree with Beta that there are but a *very few* adherents of caste in the church. I view his remark as a gross error, and in confirmation of my former statement, we refer him among others to the franchises which occurred some time ago in the Church and Wesleyan mission institutions. It is indeed for the pastors of the churches especially to labor with their flock in separating the chaff from the wheat, though I fear when this is *effectually* done, there will be little or no wheat left. Of course "caste is by degrees losing its former influence and its hold;" but it will not be so easily sheltered under this "shaken riddle," while its votaries are still to be numbered by hundreds.

Al! Mr. Beta, you are mistaken. If there are non-advocates of caste, especially in the American church, they are influenced by fear; yes fear of losing their situations, and with them the paltry shillings they bring, and which can hardly be obtained by any other means from the plough or the field. Happy shall that day be for us, happy indeed, when the expectation of Beta shall be realized, when the advocates of caste "shall give up their old prejudices" and when "there shall be one fold under one Shepherd." GAMMA.

June 26, 1854.

* Does Alpha agree with what follows—"a matter to be decided—a fact to be discovered?"

† It is this I refer to when I allude to "interference" on the part of the churches, who are invited to "sit at meat with publicans subsequently &c. &c. &c." Does not Gamma contradict himself here?—Ed. M. Star.

CASTE.—The following single paragraph from a long and able account of "Caste in India," (written by Rev. Dr. Allen, for twenty-six years missionary in Bombay, and just now published,) may help our readers in forming an opinion of what *caste really is*, and enable them to judge to what extent caste prevails in this province, and how far it has been modified by the various governments of the island and by other instrumentalities.

"Caste is essentially a religious institution, and not a mere civil distinction. This is evident from its origin, as well as from the views and feelings of all classes of the Hindu population. Caste is strictly hereditary, and consists in supposed birth purely, or impurity. Wealth, honor, learning, piety, in a word, any measure they exist, effect no promotion and make no change in caste. Nor does poverty, dishonor, or ignorance, or impurity, degrade any man from his caste, as long as its rules are observed. But though caste is essentially a religious institution, yet its rules and distinctions are not founded upon any moral basis.

A man may lie, steal, commit adultery, perjury and murder, and yet not lose his caste. And men do commit all these crimes, and yet retain their standing in their caste. A Brahmin may live with a woman of a low caste as his concubine, and have a family by her, and yet not lose caste. But should he marry her, or eat any thing she had cooked, or touched after it was cooked, or drink any thing from her vessels, he would lose his caste. And these rules are described in the Hindu sacred books, as being far more important than any laws of a moral nature. Future rewards are promised to those who observe these rules, and the most fearful punishments are threatened for violating them. And these laws pertain to those of low caste, as well as to those of high."

□ The Madras Railway Company advertises for 1000 tons of chairs, 300 tons of fishing plutes, and 50 tons of serree bolts, all to be delivered on the Madras Beach.

A NOTE OF WARNING.—The following, illustrative of the paramount importance of moral principle and integrity of character, we recommend to the young men of this province, whether of European or of Hindu descent.

THE ELECTRIC TELEGRAPH AND ITS EMPLOYERS.—We need to learn from a letter published in the *D. H. Gazette* by Dr. O'Shaughnessy, respecting the rate of payment to the young people employed in the electric telegraph, that his experience has been any thing but favorable to the young men belonging to this country, who have sought employment on the line. After proving that the Indian Telegraph is the best paid in the world, he states:

"I take the opportunity of observing with deep regret that the most formidable difficulty I have to contend against—the one compared with which storms, lightning and rain are but trifling in the effects, is the low moral state of the youths brought up in this country, who, through feelings of benevolence on the part of government, humbly shared in by myself, have obtained a trial on the lines. But their idleness, perversity, and general deficiencies of principle will, I much fear, compel the department to indent on England for a complete list, which can, if needs be, supplied at a month's notice from the applicants already registered during my stay in London last year."

Now, we sincerely hope that the youngsters who seek employment on the line will take this matter seriously to heart, and they will set about a thorough reformation of their behavior and prevent by their diligence and general good will, the interference of European agents by which they would cut themselves off from one of the most hopeful sources of employment in the country.—*Cal. Chris. Advocate.*

RAILROADS IN THE UNITED STATES.—On the 1st of January, 1855, there were, in the United States, 13,227 miles of completed railroad, 12,928 miles of railroad in various stages of progress, and about 7,000 miles in the hands of the engineers, which will be built within the next year or two years, making a total of 33,155 miles of railroad, which will soon carry the country and which, at an average cost of \$30,000 (a well ascertained average) for each mile of road, including equipments, &c. will have consumed a capital amounting to \$994,650,000, as follows:

13,227 miles completed,	\$296,310,000
12,928 miles in progress,	377,940,000
7,000 miles under survey,	320,400,000
33,155 Total,	\$994,650,000

or, in round numbers—\$1,000,000,000—one billion of dollars: a sum which, at six per cent., would yield \$60,000,000 annually, or more than sufficient to defray all the expenses of the United States Government, and of the governments of every state composing the United States.—[administered with republican economy.—*Dinsmore's Railway Guide.*

VERNACULAR EDUCATION.—The vernacular education for which we contend is western science, western literature, and western ideas conveyed through the medium of the only language the mass of the people know or can be taught. The foundation of a valuable vernacular literature has been laid by Mr. Govey and others, and we have just seen a very nice and colored map of Ceylon turned out by the indefatigable Mr. Murdock. It is, we understand, in such demand that copies cannot be prepared to meet the applications. That the Singapore periodicals are read and understood we have daily proofs in the enquiries of our domestics as to the progress of the war, their curiosity being excited by short notices in the *Lanka Nidhana*. In Bombay large and profitable sales of translated works are now effected, and we have before us at this moment the testimony of the *Friend of India* to the same effect as regards the \$200,000 edition of *Shakespeare's Life of Oliver Cromwell*, and *Lectures on the Tales from Shakespeare* is a popular work. As for Robinson Crusoe, the edition has been exhausted, and the work promises to be as popular in Bengal as it is wherever English is the vernacular. The *Arab, Life of Columbus*, and *Life of Peter the Great*, all works calculated to seduce the people to read, have recently been translated and issued. There are here as there fabled critics who think the translations too high or too low, but the Education Committee steers steadily its middle course.—*Observer, June 15.*

NEWS ITEMS.—The following items of news we extract from the *Bombay Guardian*, two Nos. of which have been kindly sent us by a friend:

The Pope is unable any longer to resist the encroachments of civilization. We learn that his holiness is at length giving his serious attention to the subject of railways in the Pontifical states. The line which is to connect the eternal city with the Neapolitan frontier is actually begun. Such a line would have been of use to the holy father, on the night of the 20th of November, 1848.

The taxable property of the State of Illinois in a single year has increased by 54 per cent. This extraordinary augmentation is ascribed to the increase of railroads. Illinois has over 1,200 miles of railroad completed, and in running condition; and within another year 1,000 miles more will have been finished, the whole at an average cost of \$20,000 (\$2,000) per mile.

Dr. Duff reached Philadelphia at 10 o'clock at night; and although the most fatal cholera storm that had been known for many years was raging, he found no less than seventy ministers of seven or eight different denominations assembled to receive him at the house where he was expected. The mastodon dug up at Newburgh, New York, in 1845, the largest ever discovered, is now in a fire-proof building at Boston. Its weight is 22,900 pounds. Not a bone is missing. It is 12 feet high; and its tusks are five times the size of those of the largest elephants.

The *Montabelle*, 120 gun ship, vomits 3,300 pounds of iron in a single discharge, says a French paper. Her mainmast is of three pieces, measuring together 250 feet in height; an altitude exceeding that of the towers of Notre Dame.

In England there were in 1841, 48,908 convictions on account of intemperance; and in 1851, 70,597. In Scotland, respectively, 5,239 and 27,643. A fearful increase.

There were early in March 1,500 German emigrants at Antwerp, on their way to America. It was thought that the emigration would be unusually large this year.

There are 340 ships sunk in the port of Sinepe through the destruction of the Turkish fleet.

ITEMS FROM THE "HOME NEWS."—The Emperor Nicholas has been accustomed to labor from 14 or 15 hours, but now it is said that he scarcely allows himself 6 hours for repose—not one for recreation. People marvel how even his iron frame and robust constitution can resist.

General Baraguay D'Hilliers has been recalled from his post at Constantinople to command the camp at Boulogne.

Mr. Stephenson, the engineer of the Grand Trunk Railway of Canada proposes to construct a tubular bridge over the St. Lawrence at Montreal; the estimated cost of which is no less than £1,400,000. Statistics recently appear showing how fast Canada is "going ahead." In 1852, her exports were \$3,251,333; in 1853, 45,502,725; in 1854, her imports were 45,071,623; in 1855, 57,905,559.

The calorific ship *Erebus* has sunk off Jersey city, by a gust of wind causing her to careen so much that the water entered a lower port which happened to be open.

It is said that the present Pope is in a very bad state of health, that he is becoming very dropsical, and is already frequently unfit for such portions of his political duties, as involve much physical fatigue.

The longest rope we ever heard of has just been completed. It is 100 miles in length and is to be laid down for the submarine electric telegraph between Corsica and Sardinia. It has been manufactured without a single joining throughout this immense length. It contains six communicating rods of copper wire securely covered with gutta serena. It weighs 1,000 tons, being 10 tons per mile, and the cost of making was £1,000 per mile. It is to be firmly fixed at the bottom of the sea by heavy weights attached at intervals of 20 to 25 feet.

THE KNOT.—This is the whip which is used in Russia for the punishment of criminals and any one who displeases the "powers that be." It is a most fearful punishment, and is thus described in an article we find copied in the *Observer*: "A little horny tongue of boiled leather, fastened on a brass or iron ring at the extremity of a heavy thong, with a fiend-like dexterity, is before use softened, by dipping it in milk, so as to enable it, after bruising the flesh, to draw out the piece by the power of suction, as we see, school boys with a piece of wet leather and a string, lift up a brick bat. It is well known that it depends entirely on the executioner either to kill in a few strokes of the knot, or to inflict comparatively little pain—and that the life of a human being in Russia depends on the humanity to be purchased of an executioner, or on his equally purchasable spite and malice. An English nobleman of high station, accompanied by a Russian officer of rank, saw, in a prison at Moscow, the executioner inflict a cut on the wall with the knot, to shew his skill and dexterity. It tore off a piece of the brick on which it fell, and left an incision of a triangular shape, more than one inch long and a quarter of an inch deep!"

"No."—No is a great word, though it looks so small in print. In certain circumstances it is the biggest word that can fill a man's mouth. It concentrates his whole personality in a single monosyllable. The young, when tempted, find it very difficult to say it. There is a critical year or two, as they are passing to maturity, when they need parental help to enable them to get out this resolute word *No!* The moral machinery of the man is just starting, the steam is bubbling and waiting, longing to work. A little help at the lever will turn it on judiciously, and harmonious action will result. Alas for the youth who have no wise parents to help them to say *No!* at this critical period! "My son, if sinners entice thee, consent thou not."

SMALL POX AND CHOLERA.—Small pox is quite prevalent in the province of Jaina and many cases prove fatal. That dreadful scourge, the cholera, although it nearly disappeared for a few months has again commenced its ravages, having been apparently introduced by persons who have just now returned from the continent. We learn that there have been many deaths by cholera at Manzar. The severe drought still continues, and there is considerable suffering in consequence. Provisions are of course very high.

MADRAS.—In the *Madras Gazette* we find a list of two hundred and fifty natives "able to be summoned to serve as Petty Jurors," and qualified for the business "by a knowledge of the English language and by being possessed of property to the amount of 3,000 rupees." We were hardly prepared to see so long a list as this, indicating such a prevalence of the knowledge of English, and so much wealth among the native masses.

RUSSIA.—In 1842, Russia contained 53,500,000 people; of these 42,000,000 were slaves, and 15 million of the 42 were the Emperor's slaves.

NOTICE.

MOHAYEEDEN CANDOE ASSENA LEBBE having returned from the Coast, notice is hereby given that the Power of Attorney which he has granted to **MOHAYEEDEN CANDOE MOHAMADOE LEBBE** on the 7th November, 1851, is hereby cancelled, and he the said Mohayeeden Candoe Mohamadoe Lebbe ceases to act under the said Power of Attorney, and all parties indebted to the undersigned Mohayeeden Candoe Assena Lebbe are requested to take notice hereof and not to pay any money or deal with the said Mohayeeden Candoe Mohamadoe Lebbe as my Attorney.

MOHAYEEDEN CANDOE ASSENA LEBBE.
Colombo, July 1, 1853. *6p13

PLANTS OF THE REAL ORANGE.

A FEW of these plants may be obtained at the KUTCHERRY GARDEN. These are grafts from plants obtained from the Government garden at Peradenia, where they are for sale as advertised in the *Gazette* at 5 shillings each. The plants at Peradenia were obtained from Egypt. The plants at the Kutcherry may be had for 2 shillings each.

Jaffna, July 4, 1851 2p13

OVERLAND INTELLIGENCE.

The last foreign news is of much interest. It dates down to the 24th of May. The *Observer* thus sums up the news, in the heading of its *Extra*:

Capture by the British of a Russian Fortress in the Baltic with 1,500 prisoners—3,000 Russians blown up by the Turks in Silistria—an Egyptian army of 15,000 men totally routed by the Greeks—adherence of the German powers and Greece occupied by the allies—grounding of a British ship of war and its capture by the Russians.

The Baltic fleet has taken the fortress of Gustafsværn, Island of Hango in the Gulf of Finland and made 1,500 men prisoner. The captured sailors—who are mostly Finlanders—are liberated and sent home through Sweden.

Omer Pasha retreated at Silistria and no sooner had the Russians entered the forts than he blew them into the air—some say 8,000 men. Omer Pasha is said to have cut off Osman Pasha's head having found him losing an advantage and an opportunity of beating the Russians, and suspecting the influence of Russian Gold. On the 23rd of May the Egyptian Army was totally routed by 15,000 Greeks. Selim Pasha and a few escaped. The favorable attitude of Austria is now unmistakable. 95,000 troops are to be levied immediately. It is even said that on the refusal to comply with the ultimatum, she will declare war against Russia.

From Corfu we understand that on the 26th May 3,000 French soldiers landed and occupied the heights commanding the Piræus having taken possession of the Arsenal and Custom house. The 97th Regt. (Eg.) was expected at Athens every day. The troops had intended marching into Athens at once but the Ambassadors prevented them, fearing that as King Otho had talked about marching out with his troops to oppose them, blood might have been shed. The queen of Greece has gone almost mad.

On the 17th of May H. M.'s Steamers *Tiger, Vesuvius and Niger* were cruising off Odessa, when, in a thick fog, the *Tiger* took the ground on a rocky beach with cliffs 250 to 350 feet high. She immediately commenced firing to warn the other two ships off, but her guns brought Russian troops with artillery, and a destructive fire was at once opened on her decks, she not being able to point even one gun sufficiently high. There must have been batteries close at hand for by red hot shot she was set on fire. So utterly incapable of defence was she that her colors were soon struck, not however before there was a loss of five killed, including a midshipman named Giffard, a nephew of the Captain's, who had both legs shot off by the splinters from a shell. By a strange coincidence his uncle Capt. Giffard had one leg shot off and the other much injured. The first was amputated before he was landed with the rest, a prisoner—but his life is considered safe, as when a flag of truce was handed all were found under kind and honorable treatment by the enemy. The vessel is totally destroyed. Capt. Giffard has since died.

The Steamer *Terrible* not only looked into Sevastopol but exchanged shots with the batteries. There is a strong chance across the entrance, and just within the first forts, three three-deckers are moored across the entrance—inside of these were eight line of battle ships, and small craft in proportion. All agree as to the impossibility of an attack by sea alone succeeding.

The Crystal Palace will be re-opened by the Queen June 10th. Telegraphic communication with Constantinople will be completed during the summer.

RUSSIA AND TURKEY.—Accounts from St. Petersburg say that the health of Emperor Nicholas is exciting serious apprehensions. Omer Pasha has been victorious at Nicopolis and also at Raibova. In the two actions the Russians lost about 1,900 men but disease is doing more than cannon balls, for those of them in the *Dubruzka* 31 per cent were in hospital during April.

AMERICA.—The American Congress has passed the bill donating ten millions of acres of public land for the benefit of the Indians and insular people in the several states. Thus have the Indians and insular imprudence of Miss Dix been crowned with success. Fevers were still outwaged by the friends of freedom that the Nebraska bill would pass. The *Home News* says: "The difference between Spain and America respecting the affair of the *Black Warrior* steamer, begins to wear an aspect of determination on both sides. Spain is evidently prepared to defend Cuba, and as there can be no doubt of the willingness of America to accept the defiance, a small war may shortly be anticipated in that quarter."

POSTSCRIPT.—On the 10th inst. we received the news by the mail of June 8th. The intelligence, however, is not of much importance. Austria still held out, but with great loss of life on both sides. The allied Generals and Admirals had held a council of war at Varna to determine the plan of the campaign. The news of Gustafsværn being demolished was false but the *Dragon, Arrogant, Basilisk, and Hecla* have damaged some forts at Hango Point and at Eckness. Twelve miles of electric telegraph wire and apparatus are going out for use on the field of battle! In Paris, Mr. and Lorrington gave notice that he should present a petition for a Committee to enquire into the adulteration of coffee.

RUSSIA AND TURKEY.—The chief interest is centered on Silistria which the Russians invest with 40,000 men. They have made five unsuccessful attacks upon it and lost, since May 20, 8,000 men. It is said that they have abandoned the idea of taking it by storm. Omer Pasha is marching to its relief with 90,000. The major part of the allied fleets is before Sebastopol. Our ships bombarded the town and harbor of Kofia in the Crimea, because it would not deliver up some Russian vessels. The Bay of Tunis has sent 10,000 men to assist the Porte. Georgia is also independent. The Russian have compelled 30,000 Armenians to join them. Count Nesselrode is openly insulted in the streets, and St. Petersburg is deserted by all who dared to leave. Troops are pouring into Russian Poland, and another levy is ordered there. Greece is quiet.

TO CORRESPONDENTS.—The communication of "A Subscriber" concerning the Chandiety Seminary, being made too personal for our columns, is declined. "Plain Fact" should substantiate his statement, or give us his name.—"Alpha" and "Felix" are too late for this issue.

Printed and published at the American Mission Press, Maney, Jaffna, Ceylon, by THOMAS S. BURRELL.